

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Aleše Smetanky a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobců: a) L. L.
 bytem X
 b) V. K.
 bytem X

 oba zastoupeni JUDr. Robertem Vargou, advokátem
 sídlem Zbrojnická 229/1, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
 sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobách žalobce a) proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7565/25 a č. j. PK-RR/7566/25, a žalobě žalobce b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7569/25, spojených s návrhy, aby soud nepoužil část Územního plánu Pňovany, vydaného usnesením zastupitelstva obce Pňovany ze dne 18. 12. 2023, č. 10/2023, o návrzích žalobců na přiznání odkladného účinku žalobám

takto:

- I. Návrh žalobce a) na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7565/25, se zamítá.
- II. Návrh žalobce a) na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7566/25, se zamítá.
- III. Návrh žalobce b) na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7569/25, se zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7565/25, bylo zamítnuto odvolání žalobce a) a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Město Touškov, ze dne 23. 10. 2025, č. j. 2188/2023/MUMT-8, jímž byla zamítnuta žádost žalobce a) o dodatečné povolení stavby *mobilní dům na pozemku parc. č. Xa v k. ú. X* (dále jen „NR1“). Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7566/25, bylo zamítnuto odvolání žalobce a) a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Město Touškov, ze dne 23. 10. 2025, č. j. 2185/2023/MUMT-8, jímž byla zamítnuta žádost žalobce a) o dodatečné povolení stavby *mobilní dům na pozemku parc. č. Xb v k. ú. X* (dále jen „NR2“). Proti NR1 a NR 2 podal žalobce a) dne 26. 2. 2026 u zdejšího soudu žaloby podle § 65 a násl. s. ř. s. Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. PK-RR/7569/25, bylo zamítnuto odvolání žalobce b) a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Město Touškov, ze dne 23. 10. 2025, č. j. 2186/2023/MUMT-8, jímž byla zamítnuta žádost žalobce b) o dodatečné povolení stavby *stavební buňka vč. zastřešené terasy a 2 kovových přístavků na pozemku parc. č. Xc v k. ú. X*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

(dále jen „NR3“; NR1 a NR2 a NR3 dále společně i jen „*Napadená rozhodnutí*“). Proti NR3 podal žalobce b) dne 26. 2. 2026 u zdejšího soudu žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s.

2. Oba žalobci ve svých žalobách navrhli, aby soud přiznal jejich žalobám odkladný účinek. Své návrhy odůvodnili žalobci tím, že je pro ně věc majetkově významná, že hrozí obnovení řízení o odstranění stavby a vydání příkazu k odstranění staveb. Žalobci konstatovali, že odstranění staveb by zasáhlo do jejich vlastnického práva s nevratnými důsledky, jelikož by byly znehodnoceny jejich investice, areál by ztratil užitnou hodnotu a vznikly by jim náklady na odstranění staveb a na uvedení pozemků do původního stavu. Kdyby byli žalobci se svými žalobami úspěšní, náprava by podle žalobců byla fakticky nemožná. Odkladným účinkem by nebyly stavby legalizovány a jen by se zachoval status quo do doby, než soud přezkoumá zákonnost *Napadených rozhodnutí*. Veřejný zájem na dodržování stavebního práva bude chráněn soudním dohledem.
3. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
4. Z citovaného zákonného ustanovení plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice (i) že právní následky *napadeného rozhodnutí* by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky *napadeného rozhodnutí*. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
6. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud totiž přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Proto je třeba k užívání tohoto nástroje přistupovat velmi zdrženlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Afs 261/2018-28).
7. Aby žalobci dostáli své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, měli konkretizovat, jakou újmu by pro ně následky *Napadených rozhodnutí* znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozují a za jak intenzivní by takovou újmu pocítovali. Museli prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s *Napadenými rozhodnutími* obávají, by pro ně byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ve vztahu k případům návrhů na přiznání odkladného účinku u zamítnutých žádostí o dodatečné povolení stavby, kdy navrhovatelé spatřují hrozící újmu v odstranění stavby a nákladech na její odstranění, Nejvyšší správní soud ustáleně judikuje, že výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby není určení, zda má být stavba odstraněna, či nikoli. Řízení o dodatečném povolení není součástí řízení o odstranění stavby a jeho výsledek není pro řízení o odstranění stavby určující; jedná se o dvě na sobě

nezávislá řízení. Obě řízení mají odlišný předmět. Případné rozhodnutí o odstranění stavby je samostatně soudně přezkoumatelné a navrhovatelé mohou v řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí požádat o přiznání odkladného účinku. Pokud tedy navrhovatelé argumentují jen odstraněním stavby, podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou naplněny, jelikož hrozící následek v podobě povinnosti odstranit stavbu není spojen s účinky přezkoumávaného zamítavého rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, ale až s účinky případného navazujícího rozhodnutí o odstranění stavby. V těchto případech tedy navrhovatelé neunesou břemeno tvrzení, že by jim v důsledku bezprostředních právních účinků rozhodnutí správních orgánů hrozila vážná újma (viz např. usnesení kasačního soudu ze dne 30. 7. 2025, č. j. 2 As 151/2025-31, body 6 až 8, nebo ze dne 15. 1. 2026, č. j. 10 As 257/2025-27, bod 5).

8. Žalobci ve svých návrzích uvedli obecná tvrzení, bez vztahu ke konkrétní věci a své konkrétní situaci, uvedená v § 73 odst. 1 s. ř. s. (výkonem Napadených rozhodnutí a jejich právními účinky jim bude způsobena nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám). Tato obecná tvrzení nebyla s to návrhy na přiznání odkladného účinku odůvodnit. Pokud žalobci uvedli, že je pro ně věc majetkově významná, šlo též o obecné tvrzení, které neobsahovalo žádná konkrétní tvrzení o majetkových poměrech žalobců a konkrétních materiálních důsledcích Napadených rozhodnutí pro žalobce. Důsledky Napadených rozhodnutí ve vztahu ke stavbám žalobců jsou toliko zprostředkované, jelikož Napadeným rozhodnutím žalobcům nebyla uložena ve vztahu ke stavbám žádná povinnost. Důsledkem Napadených rozhodnutí není vznik povinnosti žalobců stavby odstranit. Proto všechna tvrzení žalobců, týkající se odstranění staveb (pokračování řízení o odstranění stavby, zásah do vlastnického práva žalobců odstraněním staveb a s tím spojená ztráta investic), nemohla být relevantní pro posouzení vzniku újmy žalobců v důsledku Napadených rozhodnutí. Jinými slovy, žalobci nemohou úspěšně argumentovat (nevratným a nákladným) odstraněním staveb, jelikož to nepředstavuje následek Napadených rozhodnutí.
9. Soud shrnuje, že žalobci netvrdili žádné skutečnosti o konkrétní újmě (závažné, reálné, nikoli hypotetické) hrozící jim v důsledku Napadených rozhodnutí, natožpak aby se osvědčili. Žalobci ve svých návrzích v podstatě vycházeli z toho, že v každé stavební věci zamítnuté žádosti o dodatečné povolení stavby jsou podmínky § 73 odst. 1 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku naplněny. To je v rozporu s východiskem ustálené judikatury, že přiznání odkladného účinku je vyhrazeno jen výjimečným případům. Žalobci nenabídli žádná individualizovaná tvrzení o hrozící újmě v důsledku Napadených rozhodnutí, která by vedla k závěru, že taková konkrétní újma je vzhledem ke konkrétním poměrům žalobců natolik významná, že je na místě v jejich případě prolomit pravidlo, že žaloba nemá mít odkladný účinek. Lze tedy uzavřít, že žalobci dostatečně netvrdili a neprokázali, že by jim výkonem nebo jinými právními následky Napadených rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jelikož nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobám, soud se již druhou podmínkou nezabýval.
10. Soud návrhům žalobců výroky I, II a III tohoto usnesení jednotlivě ve vztahu ke každému z návrhů žalobců nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny obě zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobám nepřiznal. Vzhledem k nekonkrétním odůvodněním návrhů žalobců soud nevyžadoval od žalovaného vyjádření k návrhům (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s.).

11. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
12. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 18. března 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu